

Критика и књижевна историја имају сада доста радника. Позната су имена професора *Машије Мурка*, *Франа Илешића*, *Ивана Графенауера*, *Изидора Цанкара*, *Франа Кидрића*, професора словенских књижевности старијег доба и *Ивана Пријатеља*, професора словенских књижевности новијег доба на љубљанском универзитету. Плодови Пријатељевог дугогодишњег рада и његове вере у „лепоту надистину“ јесу монументалне студије: „*Јанко Керсник, његово дело и доба*“, „*Младословенци и млада Европа*“, „*Душевни профили словенских препородитеља*“, студија о Тавчару, есеји о Прешерну, Блајвајзу, Вразу, Стритару, Ашкерцу, Александрову, Жупанчићу, Цанкару и другима. У Станојевићевој „Енциклопедији“ објавио је биографије многих словеначких књижевника. У својим есејима из руске и пољске књижевности са интересовањем и љубављу пропраћа и књижевне појаве северних словенских народа. Естетичар и критичар, књижевни портретист и историчар, Др. Иван Пријатељ, чији је псеудоним *Семен Семеновић*, у исто време преводи са руског језика. До сада је изишло око сто шесет његових радова.

Од млађих критичара истичу се *Миран Јарц*, стални сарадник „Љубљанског Звона“ и *Божидар Борко*; обојица показују интересовање и за нове појаве у српској и хрватској књижевности. Од осталих млађих критичара да поменемо још *Прегља*, *Видмара* и *Коблера* уредника „Дом и Света“.

10. СЛОВЕНАЧКО-СРПСКИ КЊИЖЕВНИ ОДНОСИ.

Из досадањег излагања могло се овде онде видети да је у историји југословенске књижевности било момената када су наше и словеначке писце мучила иста питања, интересовали исти проблеми, инспирисали исти предмети, обустимале исте тежње, — и то све доста обилато показује да је између ова два дела нашег народа, упркос распарчаности, било извесних духовних веза и душевног контакта. Сада нам остаје још да се додирнемо и других културнонационалних манифестација које носе обележје узајамног словеначко-српског прожимања, утицања, интересовања, обавештавања и зближавања.